

SZAKONYI NOÉMI VERONIKA: HAT HÉT

Itt szeretnek téged

FORGÁCS NÓRA KINGA

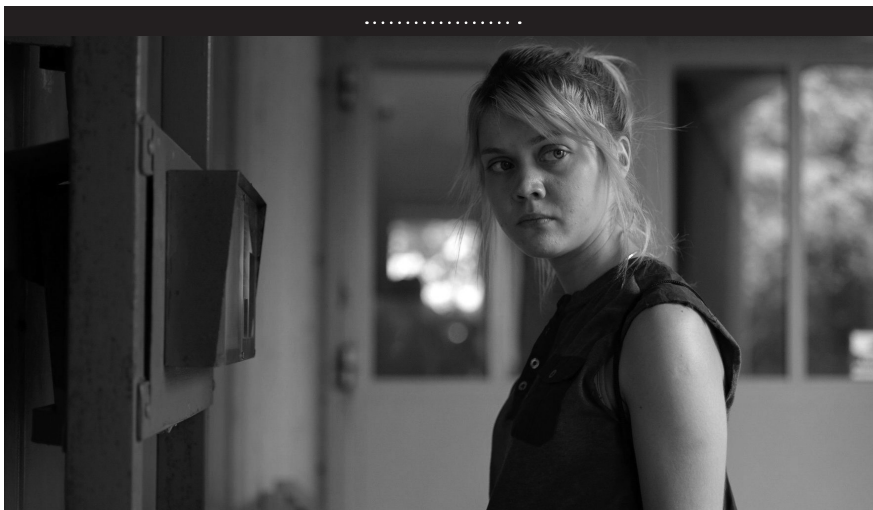
DÜH, FÉLTÉS ÉS FÉLTÉKENYSÉG, DE ELSŐSORBAN SZERETET HAJTJA A HAT HÉTTÚL KORÁN FELNŐNI KÉNYSZERÜLT KAMASZLÁNY HŐSÉT.

Zsófi érettségi előtt áll, profi asztaliteniszezőként a közeledő Európa-kupára készül, miközben otthon próbál egyszerre odafigyelni alkoholbeteg édesanyjára és vigyázni lassan kiskamaszkorba érő húgára is. A terhességét titkolja, mert úgy döntött, hogy babája nyílt örökbeadás útján egy régóta gyermekre vágyó párhoz fog kerülni. Szakonyi Noémi Veronika rendező első nagyjátékfilmje a szülést közvetlenül megelőző időszak mellett arra a hat hétre koncentrál, amely a magyar törvények szerint ilyen esetben a rendelkezésére áll mind az életet adó anyának, mind pedig az örökbefogadónak, hogy meggondolhassák magukat. Bár az újszülöttet a kórházból hazavivő házaspár nézőpontját is felvázolja, a *Hat hét* elsősorban mégis az elbizonytalanodó anyára, Zsófi-ra fókuszál. A határvidék dramaturgiára kifeszített történet az ő lelkét szorítja gúzsba, Dévényi Zoltán operatőr folyton mozgásban lévő kamerája övele táncol az otthonossággal átszellőztetett telepi helyszíneken és a sport-

csarnokban, Vághy Anna és Hargittai László, a film vágói az ő szerváinak, gesztusainak és érzelmi hullámainak ritmusára szabnak rá minden egyes snittet. Így sikerül tolokodás nélkül, tévedhetetlen izléssel, tűpontos arányérzékkel bemutatni a testével, érzelmeivel és élethelyzetével küzdő lány szubjektív valóságát, és megalkotni az erre alkalmas, személyes, intim és mégis objektív filmnyelvet. És ezért lesz a *Hat hét* a talán csak a témában érintetteket érdeklő problémafilm helyett bárkit szíven ragadó, hőse motivációit makacs következetességgel kutató, de őszinte odafordulással figyelő és kifogyhatatlan empátiával ábrázoló karakterdráma. Színészfilm, amelynek méltó tartóoszlopa az elsőfilmes Román Katalin briliáns alakítása.

A *Hat hét*ben bemutatott család csonka, szenvedélybetegséggel és anyagi bizonytalansággal küzdő, úgy nevezett diszfunkcionálisan működő család. Zsófi parentifikált gyerek, az infantilis anyja és gyermekkorú testvére mellett szülői

„A krízishelyzet valóban éles”
(Román Katalin)

feladatokat ellátó, a saját gyermekkoráról idejekorán lemondani kényszerült kamasz. Eltökélten keresi a sportban a kitörési lehetőséget, hogy az ő jövőbeli családjának jobb lehessen az élete, mint amilyen a származási családjáé volt. De – és itt a legnagyobb bravúr – ez a film mégsem a deprimáltság vagy a depresszió filmje, hanem sokkal inkább a folyamatos kulminációé. Csábító képzelettel élve, a szülés érzelmi csúcspontját a döntéshozatal kiélezett-kicsipkézett hegygerince köti össze a döntés katarzisének végtelen fennsikjával, miközben mindent felel, pontosabban segít tartani, segít kitartani a *szeretet*. A puritán pontossággal, ökonomikusan építgetett, részletenként mindenki számára ismerős, városi kisvilágban a krízishelyzet valóban éles, a panellakás nyújtotta élettér pedig szűkös, ahogyan az onnan nyíló kilátások is korlátozottak. De a nyári záporban frissen mosdott lakótelep paradox üdesége, a placccon épülő vurstli groteszken színes, gigászi giccses, gondokra vállat vonó forgataga, a háborgó hétköznapokban az intim családi pillanatok tőkesúlyai, a minden ablakon túl, még a kórház falain túl is ott susogó és bólogató zöld lombok, Zsófi alig egy-egy eszmélésre lanyhuló eltökéltsége, fáradhatatlanul az életbe kapaszkodó ereje, egyszerűen a *vitalitás* öleli, szorítja, tartja az ölében a jeleneteket.

A *Hat hét* kivételesen hiteles magyar film, aminek egyik oka biztosan az, hogy Szakonyi Noémi Veronika és állandó alkotótársa, Vincze Máté Artur először dokumentumfilmet terveztek készíteni a témáról, ennek megfelelő alaposan kutattak. A másik ok, hogy az intellektuálisan megismerhetően túl tudtak valamit megragadni, sőt, elsősorban a csak érzéki és észlelhető, érzelmileg felfejthető tették a vászonra. Filmjük így lett nemcsak valószínű, hanem: *valódi*.

A *Hat hét* szereplőit nem kell sajnálni. Ők azok a hétköznapi hősök, akik ebben az országban élni és boldogulni akarnak. Tisztelni és becsülni kell őket. Ez a film nem az áldozatok, hanem a túlélők filmje.

HAT HÉT – magyar, 2022. Rendezte: **Szakonyi Noémi Veronika**. Írta: **Szakonyi Noémi Veronika, Vincze Máté Artúr, Daoud Dániel**. Kép: **Dévényi Zoltán**. Zene: **Sperling Andor**. Szereplők: **Román Katalin** (Zsófi), **Járó Zsuzsa** (Bea), **Balsai Móni** (Emma), **Mészáros András** (Gábor), **Györgyi Anna** (Heni), **Takács Katalin** (Judit). Producer: **Romwalter Judit**. Gyártó: **Sparks**. Forgalmazó: **Uránia**. 95 perc.